

EGYEZSÉG

A történet szereplői ástóhalmi fiatalok. KISZ-isták. Negyvenhárom tagja van a községi KISZ-szervezetnek, s a tagság zöme lelkesen, aktívan részt vesz a közös megmozdulásokban, a taggyűléseken épp úgy, mint a társadalmi munkákban, vagy a tanulásban.

Persze, néhány fiatal — elsősorban a lányokat — a szülők eleinte nem szívesen engedték el a KISZ-be, s *Négyökrű* Máriának, a titkárnak és társainak nem egyszer kellett elmenniök ezekhez a szülőkhöz, hogy jobb belátásra bírják őket.

Egy ilyen látogatás során született az említett egyezés is. Az egyik kislányt, *Gajdács Viktóriát* — azóta már vezetőségi tag — a szervezet el akarta küldeni a nyári vezetőképző tanfolyamra, Mártélyra, több más fiatalal együtt.

Viki örült ennek a megbízatásnak. A szülei azonban annál kevésbé. Az édesapja először hallani sem akart a dolgról, majd meg amikor a vezetőség *Négyökrű* Máriával az élen bekapogott hozzájuk, s okos érvekkel meggyőzni igyekezett a szülőket, arra hivatkozott, hogy kell otthon a munkáskéz, kapálni kell a répát.

Ekkor állt elő a titkár azonnal a javaslattal, hogy vasárnap délelőtt megkapátnak a KISZ-isták a háztájiban minden kapálnivalót, ha *Viktóriát* elengedik *Mártélyra*. A szigorú édesapa először tréfára fogta a dolgot, majd meg elröstelte kicsit magát és belement az egyezésbe.

Előadói estek, viták, ismerkedés

Az első lépések után a fiatal szegedi művészek klubjában

NÉHÁNY HÉTTEL ezelőtt megalakult Szegeden a fiatal szegedi művészek klubja. Évek óta újra és újra elhangzott: tevékeny, lelkes művészeti életet teremteni csak úgy lehet, ha azt maguk az alkotóművészek, ennek az alkotóművészek is akarják, s ha végre sikerül megszűntetni az egyes művészeti ágak között az elszigeteltséget.

Erről beszélt az első összejövetelen *Papp Lajos* költő, *Lehel István* és *Dér István* festőművészek, ennek az egymás közötti kapcsolatnak, ismerkedésnek a fontosságát hangsúlyozta *Tóth Sándor* szobrászművész és *Vántus István* zeneszerző, s a viták alkotó hatásáról vallott *Király Levente* és *Komor István* is a színház művészei nevében.

Azóta rendszeresen találkoznak egymással a szegedi fiatalok, s túl az ismerkedésen, barátságok szövődő szálai, megszülettek már az első közös produkciók, szereplések, a közös alkotómunka első tervei, javaslatai is.

Három héttel ezelőtt például Hódmezővásárhelyre rándultak át a klub tagjai, ahol csoportosan megnézték a vásárhelyi képzőművészek IX. őszi tárlatát. A 17 tagú csoportnak *Tóth Sándor* tartott érdekes, a művészi alkotómunka műhelytitkait fejtegető tárlatvezetést. Legutóbb *Simai Mihály*, fiatal szegedi költő szerzői estjét rendezte meg a fiatal művészek klubja a szegedi újságíróklub vezetőségének támogatásával.

A FIATALOK klubja fölvetette a kapcsolatot a szegedi építőművészek klubjával is és elhatározták, hogy köl-

Igy aztán tíz fiatal vasárnap korán reggel kivonult a faluból Gajdácsékhöz, salig múlt el a dél, nem maradt már munka a serény kezek szorgoskodása nyomán. Másnap reggel pedig a többiekkel együtt utazott Gajdács Vikória is a mártélyi táborba, ahol nagyon kellemesen töltötték el a tanfolyam hét napját. S a kislány szülei azóta egyetlen szóval sem tartóztatják *Viktóriát* a KISZ-munkában való részvételtől.

P. L.

Fiatalok fóruma

Moszkvai fiatalok között

A száguldó expresszen találkoztam velük először. Húsz-huszonkét évesek lehetnek s áradt belőlük a jókedv. Kijevből tértek vissza üzemi tapasztalatcseréről. A távolban már fejtünk Moszkva fényei s ők fiatalos hévvel, kíváncsian húzták le az ablakot, s csodálták az eléjük táruló város szépségét. Nem törődve a becsapódó esővel, széllel — elragadtatással kösöntötték a szovjet fiatalok fellegvárát, a Moszkva fényei közül elsőnek feltűnt Lenin-hegyi Lomonoszov Egyetemét.

A látvány valóban megkapó volt. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 45. évfordulójának tiszteletére fényárba borították az egyetem karcsú és mégis monumentális épületét. Fények villogtak, transzparenszek csillogtak. Ünnepre készült Moszkva, a szovjet főváros.

A moszkvai Kijev-pályaudvarról kifelé igyekezve találkoztam a kedves csoporttal ismét, s ekkor ismertem meg a moszkvai fiatalok egy jellemző tulajdonságát is.

Mégpedig a következőképpen. Taxira vadászva az előttem haladó fiatalok már éppen be akartak szállni az egyik kocsiba, amikor meghallották az idegen nyelvű szavakat. Udvarias mozdulattal álltak félre, mutattak a taxira; »Pazsalusztá — a vendég az elsőbbség...«

Másodszor az utcán kifüggesztett Pravda legfrissebb száma előtt találkoztam a moszkvai fiatalok egy csoportjával. Örmény és grúz, mongol és orosz nemzetiségű fiatalok, s egy afrikai fiatalember nagy egyetértésben magyarázták egymásnak az aznap fellőtt marsrakétát. A rakéta adatait, irányát beszélték nagy szakértelemmel. Ujjongtak, s közben a békéről, az élet szépségeiről beszéltek. Egy szőke ukrán lány az úrutazáshoz használatos kosztümről készített hirtelen rajzot, s néhány perc múlva megszületett az első vers is a marsrakétáról, amit egy lobogó hajó ifjú titán szavalt el ott mindjárt az utcán, nagy tetszés közepette.

Eddig csak a fiatalok egyébként is jellemző tulajdonságairól esett szó. Erdemes azonban egyébről is beszélni, mégpedig arról, mennyire igényesek a moszkvai fiatalok. Ha silány, nívtalan előadással akarják őket szórakoztatni, bizony nem egyszer nélkül otthagynak a produkciót. Igen hálásak azonban, ha művészt, szépet kapnak. Szeretik a táncot, a szép dallamús melódiákat, de egyenesen irtóznak például a szakszofon üvöltésétől. Jó példa adódott erre az egyik grúz együttes előadásán. A fiatalok feszült figyelemmel, élvezettel hallgatták a felcsendülő grúz népi dalokat, a tüzes grúz táncokat. Tapsoltak, nem akarták leengedni a színpadról az előadóművészeket. Ekkor azonban újabb műsorszám következett, tíz szakszofon és egyéb fúvóhangszerek, több dobbal együtt valószínű dzsesszorgiát rendeztek. Ráadásul megjelent egy énekes-

A BÍRÁLAT

szüleim, barátaim, ismerőseim el voltak ragadtatva. Később ugyan csökkenett egy kissé lelkesedésem, de azért szüleim ösztökélésére mégis elvittem a novellát magam szembem: — Lajos! Ma bírálták a novelládat! Négyre várunk a gyűlésre! — szól, azzal már robog is tovább. Nemrég én írtam ugyan egy rövid elbeszélést. Első pillantásra nagyon tetszett; gyelmesen hallgatja, fogytak a dicséretek-

A tavaszi próbák sikeréért

Eleven KISZ-élet a Tömörkény leánygimnáziumban

Az új tanulmányi évre szóló KISZ-programot a Tömörkény István Általános Leánygimnázium KISZ-istái a Balaton mellett készítették el a nyáron, egy kététes vezetőképző táborban. Ennek gyümölcse érik most be napról napra az Ifjúság a szocializmusért mozgalom keretén belül. Az iskola 22 osztályának KISZ-esei 30 csoportban tartják meg rendszeres foglalkozásaikat, hogy mind elméletileg, mind pedig a gyakorlati munkában helytálljanak majd az

áprilisban kezdődő próbákban. Igaz, helyiség dolgában nagyon szűken áll az iskola is. A 30 tanulócsoporthoz ilyenformán minden lehetőséget meg kell ragadnia, hogy a foglalkozásaikat jól előkészítsék, és tartalommal töltsék meg. Még a műhelyekben is tartanak KISZ-foglalkozásokat, amikor az iparművészeti szakiskolai osztályoknak elméleti foglalkozásuk van.

AZ ELSŐ HELYEN

Folyamatos és jó ebben az iskolában a KISZ-isták munkája. Bizonyítja ezt az is, hogy tanácsadó tanárukat, Gruber Annát tavaly aranykoszorús KISZ-jelvénnel tüntették ki, s a KISZ-isták munkáját az első helyen értékelte a városi KISZ-bizottság. Igaz viszont, hogy a nyári építőtáborban a Tömörkény Gimnázium KISZ-istái lemaradtak a többiek-től, s itt a legjobbnak a Rózsa Ferenc Gimnázium növendékei bizonyultak, akik értékes pénzjutalomban részesültek elsőségükért. A tavalyi lemaradás kijavítása szerepel többek között a Tömörkény Gimnázium KISZ-istáinak programjában, amellyel, hogy az Ifjúság a szocializmusért mozgalom követelményeinek a lehető legjobban akarnak megfelelni.

EGYETEMISTÁK IS SEGÍTENEK

E törekvésükben egyetemisták is segítik őket, akik rendszeresen részt vesznek a KISZ-csoportok munkájában. S örvendek, hogy ezek között az egyetemi hallgatók között olyanok is vannak, akik néhány évvel ezelőtt még a Tömörkény Leánygimnázium tanulói voltak, mint például Varga Katalin orosz-történelem, Sándor Anna fizika-kémia és Dens Éva német-francia szakos harmadéves hallgató. Az iskola KISZ-istái őket kérték az egyetem KISZ-bizottságától, s ez már önmagában is megtisztelő, hogy annyira számítanak munkájukra, amelyet ott végeznek, ahol otthonosabban mozog-

nak, s jobban tisztában vannak a feladatokkal.

KITŰNŐ RENDŰ

A Tömörkény Gimnázium néhány hallgatója, mint KISZ-ista, kivételesen szép példával jár elől. Részt vesznek az iskola KISZ-életében is, és emellett ifjúsági vezetők a különböző általános iskolákban. Ezek közé tartozik például Pálfi Katalin, a II/b osztály kitűnő rendű tanulója, alapszervezeti titkár, aki a rókusai általános iskolában ifjúsági vezető. Úttörőit dehogyan is hagyná el, hogy kevesebb legyen a munkája. Úgy érzi, ahhoz az iskolához lenne hűtlen, amelynek valamikor ő is tanulója volt. Mint mondja, kitűnően össze tudja egyeztetni a KISZ-ben és az úttörő-mozgalomban végzett munkáját, s emellett tanulmányi színvonalából egy jotányit sem enged.

Kecskeméti Anna a IV/a osztály tanulója, egyben az iskola KISZ művelődési felölőse is, s emellett részt vesz az ifjúsági vezetőket előkészítő munkában, s maga is ott él szabad idejében az úttörőkkel.

A KISZ-ISTÁK PROBLÉMÁJA

Az ilyen példamutatások lelkesítőek és szépek. Van azonban az iskola KISZ-istáinak egy szinte megoldhatatlannak látszó problémájuk: a vidékről bejáró tanulók bevonása a KISZ-munkába. A Szegedtől távol lakóknak nincs ugyanis lehetőségük, hogy az iskola keretén belül vegyenek részt a különböző KISZ-foglalkozásokon. S rendszerint lakóhelyükön vállalnak munkát a KISZ-ben, s ott is tesznek majd próbát az Ifjúság a szocializmusért mozgalomban. S hogy a bejárók is teljes értékű munkát végezzenek, igyekeznek kapcsolatot teremteni azon községek KISZ-szervezeteivel, ahol bejáró tanulóiraik dolgoznak. Ez egyben arra is alkalmas, hogy jobban megismerkedjenek a falusi KISZ-fiatalokkal, azok munkájával, eredményeivel.

L. F.

A komoly lány

— Nem. Persze köztük is szeretek lenni, de munkában talán jobb, hogy komoly asszonnyal vesznék körül.

Ilyen lány Móra Viktória. S minden bizonnyal igaza volt, amikor beiratkozott a szakmáslító tanfolyamra, s mindenben megfogadta munkatársai tanácsait.

A Gyulai-féle brigád még nem nyerte el a szocialista címet, de a pártkongresszus tiszteletére kezdeményezett brigádversenynben a második helyezést érte el a november 7-i értékelés szerint. S ebben az eredményben benne van a legfiatalabb brigádtag áldozatkész munkája is.

Mint a többiek

Együtt mennek majd Pécsre mindannyian a jutalomkirándulásra. S amikor erről beszél Móra Viktória, nyoma sincs rajta a korábban észlelt komolyságnak. Mosolygós arccal, izgatottan, igazán fiatalos kedvvel mesél a közelgő utazásról.

Ebből az következik, hogy nincs semmi ellentmondás öbenne. Ha a termelésről, a minőségről, a munkáról, a tanulásról van szó, akkor KISZ-ista módra áll helyt munkatársai között. S más-kor is olyan, mint a többi fiatal.

Huszonhárom éves és menyasszony.

F. K.

Egy szem lány dolgozik mindössze a kenderfonógvár vizesfonodájának Gyulai Zoltán által vezetett brigádjában: Móra Viktória. Ő a legfiatalabb közöttük az életkort tekintve, meg ha azt nézzük, ki mikor lépte át először a gyár kapuját.

Fiatal a brigádban

— Társam, Jancsó Istváné, akivel egy gépen dolgozom — mondja —, már vagy 18—20 éve fonónő, persze, hogy ő tanít engem, s nem én őt. A gyakorlat nálunk sokat számít.

Bár Móra Viktória is az ötödik éve áll már a gép mellett. Igaz, a brigádba csak most februárban került be.

— Nem idegenkedtek a többiek attól, hogy egy fiatal kerül közéjük?

— Úgy érzem, nem. Én mindenben benne voltam, igyekeztem azonosulni velük.

Második helyezés

— S megfordítva: nem éreznék jobban magát hasonló korú KISZ-isták között?

A Puskin Múzeumba jelenleg a múzeum amúgy is értékes kincsei mellé be- költözték a Leningrádi Ermitázs legszebb képei is. Így, ha egyáltalán lehetséges, naponta még nagyobb emberáradat özönlik fel a márványoszlopok épületbe, s a többség naponta itt is 16-tól 30 évesig csupa fiatal, szép szerető lány és fiú. Órák hosszat tartva megfigyelve néznek egy-egy műalkotást, s különösen szeretik Gaughin harsány színeit.

Moszkvai fiatalok... Sok nemzetiségből tevődnek össze, de egyformán szeretik az életet, a szépet és a jót. Szeretnek jól öltözni, dolgozni, alkotni, szórakozni és szárnyalni, tervezni a jövőt.

Horuczi Lászlóné

ből, s következett az érem másik oldala: a hibák! Nehézség stílus, magyartalanság! Szerettem volna elszilgyedni! Mivel ez fizikai lehetetlenség volt, összehúztam magam, amennyire tudtam, s igyekeztem megapalni társaim háta mögött.

A gyűlés végére aztán a titkár szavai- ból mégis csak bátorítást éreztem: — A mű kissé kezdetleges, de van benne valami!...

Pándi Lajos
Ságvári Gimnázium
III. b.